

ver langt lysere end de tilsvarende Sorter af Røesukker, og da nu Fortoldningen af Sukker sker under væsentligt Hensyn til Farven, saa vil Følgen blive, at Røesukker, der ikke er raffineret, og som skal kunne bruges, bliver fortoldet højere og det temmelig betydelig højere end andet Sukker, medens Hensigten var at stille Røesukker, saavidt man kunde, lige med Røesukker. Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Finanzminister, hvorvidt hans Opmærksomhed maatte have været henvendt paa dette Punkt, om han har ladet undersøge, hvorvidt det forholder sig rigtigt, som paaftaas her i Andragendet, og, dersom det forholder sig, som her er paaftaet, om da ikke den høitærede Finanzminister vil være forberedt paa i en nær Fremtid at fremskalde en Forandring deri. Jeg erkender, at det ikke kan ske nu; Andragendet er ogsaa fremskommet saa sent, at det ikke kan kræves, at man skal tage Hensyn til det paa anden Maade end at henlede Regjeringens Opmærksomhed derpaa. Det har jeg herved gjort, og det skalde være mig høit, om den høitærede Finanzminister vilde udtale sig derom.

Finanzministeren: Jeg behøver vist ikke at sige det ærede Thing, at det aldrig har kunnet være Regjeringens Mening og vistnok heller ikke kan være Folkethingets eller Landsthingets Mening, at det Lovforslag, som her foreligger, skalde i enhver Henseende være et saa fuldkomment Arbejde, at dets Anvendelse og Virkning ikke kunde og maatte være Gjenstand for vedvarende Opmærksomhed. Dette er saa meget mindre for mig noget Nyt, som jeg kan sige, at der i Lovforslaget oprindelig har været optaget en Paragraf, som indeholdt en udtrykkelig Bestemmelse om Lovens Revision inden en vis Frist. Da jeg imidlertid ikke ved et Lovgivningsanliggende som dette er nogen Under af tungne Revisioner, blev denne Bestemmelse udeladt ved Lovforslagets senere Bearbejdelse. Det er imidlertid en Selsølgelse, at Regjeringens Opmærksomhed vil være noget henvendt paa Virkningen af alle de Bestemmelser, som findes i Loven, baade de egentlige Bestatningsregler og Kontrolbestemmelserne. Men hvad det Punkt angaar, som det ærede Medlem særlig fremhævede, maa jeg rigtig nok sige, at det undrer mig, at det ærede Medlem har lagt saa megen Vægt derpaa, thi det kan gjærne indrømmes at Ordene, som de findes i Motiverne til Regjeringsforslaget Side 33, (Tillæg A. Sp. 1777), kunde være affattede med noget større Skarphed, nemlig for de Læser, der ikke lægge Mærke til den hele Sammenhæng

paa dette Sted; men det ærede Medlem vil dog ikke have overset f. Ex. Udtalelsen længere henne Side 35 til § 1 og Side 37 (Tillæg A. Sp. 1782 og 1785), den hele Maade, hvorpaa Bestemmelsen i § 2 er affattet. Forskellen mellem mellem Reglen i § 2 a. og b. og Maaden, hvorpaa Motiverne udtale sig Side 37, viser tilstrækkelig, at Lovforslaget ikke er gaaet ud fra den urigtige Forudsætning, som man har villet tillægge det. Det, der fremhæves som en formentlig slaaende Uretfærdighed, er jo virkelig Noget, der slet ikke hidrører fra denne Lov, der jo maa slutte sig til den gjældende Lovgivning. Vi have i Lovgivningen Regler om Sukkertolden, som knytter sig til visse bestemte Prøver; der er som Følge heraf et vist Spillerum inellem disse Prøver, men den Maade, hvorpaa man har ordnet Toldforholdene, er jo en Sag for sig. Der kan ganske vist som Følge af Grøndferne vise sig lignende Virkninger med Hensyn til centrifugerede Røesukker som de her paaanførte. Der er, som sagt, Intet til Hinder for, at Spørgsmaalet kan blive yderligere overveiet; men jeg tillader mig at fremhæve, at, ligesom der i Andragendet er fremdraget flere Punkter, der fra første Færd af have været Gjenstand for Overveielse, saaledes ser jeg heller ikke, at der i dette Punkt er Noget, der overfor Loven, som den nu foreligger, navnlig efter de Lempelser, § 2 har modtaget, kan fremskalde grundede Betænkkeligheder. Men jeg gentager, at dette Spørgsmaal vil lige saa fuldt som alle de andre være Gjenstand for Regjeringens Opmærksomhed. Det er klart, at ved et saadant nyt Forhold vil den første Campaigne, for at bruge et Udtryk, der er tilvant i denne Materie, i mange Henseender frembyde stor Interesse, om der end til en sikker Erfaring vil udfordres længere Sagttagelse.

Fischer: Jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at den Forudsætning, fra hvilken Lovforslaget bestemmer er gaaet ud — det er udtalt ikke blot Pag. 33, men ogsaa klart Pag. 35 — er den, at Røesukker ikke er skiftet til at gaa over i Forbrug, før det er blevet raffineret, og det er denne Betragtning, der har ligget til Grund for Affattelsen af Bestemmelserne i § 2. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa at forklare Bestatningsreglens af disse Bestemmelser, thi baade de Bestemmelser, der findes i § 2, og de Bestemmelser, der bleve vedtagne i den sidste Lov om Sukkerbestatningen, ere affattede paa en saa finindviklet Maade, at det er overmaade vanskel-